

מ"ת 26148/10/16 - מדינת ישראל נגד ווג'די קשאעלה (עציר) - בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע

09 נובמבר 2016

מ"ת 26148-10-16 מדינת ישראל נ' קשאעלה(עציר)

לפני כבוד השופטת שוש שטרית

מדינת ישראל

המבקשת

ע"י ב"כ עו"ד נמרוד שחל והמתמחה יואל עשור

נגד

המשיב

ווג'די קשאעלה (עציר) - בעצמו

ע"י ב"כ עו"ד מוחמד רחאל

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים על רקע כתב אישום המייחס לו עבירות של פציעה כשהעברין מזוין והחזקת אגרופן או סכין שלא למטרה כשרה.

1. על פי המתואר בכתב האישום בתאריך 15.10.2016 בשעה 13:00 בשכונה 11 בעיר רהט, הגיע המשיב רכוב על טוסטוס ועצר על יד מ א ס (להלן: **המתלונן**), ירד מהטוסטוס, שלף סכין וניסה לדקור את המתלונן מספר פעמים עד שהצליח ודקר אותו בירך שמאל וגרם לו לחבלה של ממש בדמות חתך. המתלונן החל להימלט מהמשיב אולם זה רדף אחריו מספר מטרים ועקב עקב הגעתם של אנשים למקום, נמלט המשיב מהמקום.

2. המשיב מכחיש את המיוחס לו והגם שב"כ הסכים לקיומן של ראיות לכאורה, טען לכרסום בראיות, הנובע מכל שהראיות מבוססות על עדותו של המתלונן בלבד, שנמסרה בשתי הודעות וכי קיימות סתירות מהותיות בין הודעתו הראשונה במשטרה להודעתו השנייה. כן טען למחדלי חקירה בהימנעות המשטרה לבדוק אליבי אותו מסר המשיב בחקירתו, ובהימנעות מלגבות עדותו של י א ס, שאת שמו מסר המשיב (בהודעה שניה) כמי שסייע בידו סמוך לקרות האירוע ופינה אותו לבית החולים.

אשר לעילת המעצר הסכים לקיומה אם כי טען כי נוכח הכרסום בראיות לצד עברו הנקי של המשיב וגילו הצעיר, יש לשחררו לחלופת מעצר אותה מבקש הוא להציע.

3. ב"כ המבקשת הסכימה כי הראיה המרכזית הקושרת את המשיב לעבירות היא בהודעות המתלונן, אולם שלא כנטען על ידי הסנגור, לא ניתן למצוא בה סתירות מהותיות והיא נתמכת באיות נוספות, כמו - פציעתו של המתלונן

שנדרש לטיפול רפואי כשאלה נתמכים בתעודה רפואית; שתיקתו של המשיב בחקירתו הראשונה מיום 16/10/16 וסירובו לשתף פעולה עם החוקר ולרבות עת התבקש לתת הסבר לפגיעה בידו.

לטענת ההימנעות מבדיקת אליבי שמסר המשיב נטען כי בחקירתו השנייה מסר כי שהה בביתו והיה לבדו, ולמעשה אין מול מי לבדוק טענה זו. אשר לטענה בנוגע לגביית עדותו של י א ס, טענה המבקשת, כי נעשו מספר ניסיונות לאתרו טלפונית ולרבות הגעת השוטר מאור צרפתי לביתו של המשיב - אולם כל אלה ללא הצלחה.

4. עיינתי בהודעות המתלונן, זו מיום 15.10.2016 וזו מיום 20.10.2016, ולא מצאתי בהן סתירות מהותיות אף לא קרוב לכך.

בהודעתו הראשונה תיאר המתלונן את האירוע כך "אני היום הייתי הולך ברגל נכנסתי לשכונה 19 בדרך הגיע בחור בשם ווגדי קשעאלה על טוסטוס הוא עצר את הטוסטוס לידי פתח את הכיסא של הטוסטוס הוציא סכין של הכבשים הגדולה בצבע לבן אז דקר אותי בירך שמאל ונפלה לו הסכין ואז הרים אותה וניסה לדקור אותי שוב ואני החזקתי אותו שלא ידקור אותו (צריך אותי-ש.ש.) ואז ניסיתי לברוח ממנו ונפלתי על הרצפה, לאחר מכן הוא עלה מעליי וניסה שוב לדקור אותי ואז הגיעו אנשים הפרידו בינינו ואני הלכתי לבית חולים באמבולנס".

בהודעתו השנייה התבקש לתאר את האירוע מתחילתו ובפעם זו, מטבע הדברים הוא מפרט יותר. המתלונן מתחיל ומוסר את השעה בה הלך ברחוב בעיר רהט (13:00) וכי עשה דרכו לביתו בשכונה 11, פרטים אותם לא מסר בהודעתו הראשונה. בתיאורו את האירוע הוא חזר על עיקרי הדברים כמו שמסרם בהודעה הראשונה, והוסיף פרטים לפיהם לאחר שדקר אותו המשיב וקודם שניסה לברוח ממנו, הוא הבחין כי יורד לו דם ואף הוסיף כי הוא חושב שצעק הצילו.

בהמשך תיאר כי המשיב רדף אחריו כמה מטרים אולם "כשראה שאנשים מתחילים להתאסף הוא חזר לטוסטוס וברח. התאספו הרבה אנשים שעזרו לי אחד מהם הוא י ע נ ס שהוא גם בן הדוד שלי, יאסר שאל אותי מה קרה למה יורד לי דם מהרגל אמרת לו שווגדי דקר אותי, ראה לי שיאסר ראה את ווגדי בורח אבל אני לא בטוח" הוסיף כי יאסר לקח אותו לבית החולים וכי הוא לא מזהה את שאר האנשים אשר הגיעו למקום כי הוא לא גר בשכונה 19 (עמ' 1 ש' 5-11).

העובדה כי בפעם הראשונה מסר המתלונן כי המשיב "עלה עליו" לאחר שנפל לרצפה ובפעם השנייה לא הזכיר נתון זה, אינה מהווה סתירה בין הודעות המשיב כטענת הסנגור היא בטח לא מהווה סתירה מהותית ובכל מקרה ככל שתהא רלוונטית מקומה להתברר בהליך העיקרי.

אשר לטענת הסנגור לסתירה הנובעת מכך שבהודעה הראשונה מסר המתלונן כי אנשים שהגיעו למקום האירוע "הפרידו" בניהם, ואילו בהודעה השנייה מסר המתלונן כי צעק לעזרה ומשהחלו להגיע אנשים למקום, המשיב ברח, ונלמד למעשה כי אותם אנשים שהגיעו לא הפרידו בינו לבין המשיב כפי שמסר בהודעתו הראשונה - אומר, כי הסנגור בחר להתעלם מדברים נוספים אותם מסר המתלונן בהודעתו הראשונה ובהקשר זה.

בהמשך הודעתו הראשונה של המשיב הוא נשאל האם הוא מכיר את האנשים שעזרו לו והוא השיב "אני לא יודע לא מכיר אותם, הם רק התקרבו והוא ברח משם, ואני לא מכיר את השמות של האנשים שהגיעו להפריד".

הנה כי כן, באותה הודעה, הראשונה, מתוך דבריו של המשיב אשר מוסר נתונים באופן שוטף, ולא מתכוון להבהיר, מובהר לנו כי המשיב ברח מהמקום לאחר שאנשים התקרבו אולם טרם הגיעו עד כדי להפריד פיזית בין השניים. "הם רק התקרבו" קרי לא באמת הפרידו פיזית בניהם, ויותר מסביר להניח כי בשימוש במלים "הפרידו בנינו" התכוון המשיב לכך שהמשיב עזב אותו ואת המקום כשהגורם לכך הם אותם אנשים אשר עצם הגעתם למקום גרמה "להפרדות" המשיב מעליו. התיאור הנ"ל חוזר על עצמו בהודעתו השנייה של המשיב.

אשר לטענה לפיה מסר המשיב בהודעתו השנייה כי בין האנשים שהגיעו למקום האירוע היה קרוב משפחתו והוא סייע בידו, וזאת בניגוד להודעתו הראשונה אז מסר כי הוא לא מכיר את האנשים שהגיעו למקום - זו נכונה. אכן המשיב מוסר בהודעתו השנייה כי מבין האנשים שהגיעו למקום ושאותם הוא לא מכיר, היה קרוב משפחתו שסייע בידו, אולם הגם שכך, אין בזאת כדי לכרסם בתשתית הראייתית. בבוא העת, יחקר בעניין זה, שלטעמי אינו מהותי, בוודאי שאינו עולה כדי סתירה מהותית בגרסת המשיב.

כטענת ב"כ המבקשת, לגרסת המתלון כעולה מהודעותיו יש להביא בחשבון את שתיקתו של המשיב בחקירתו הראשונה, וכאן המקום לציין כי תמוה הכיצד זה המשיב מסרב לשתף פעולה בחקירה, אומר כי הוא מבקש לשמור על זכות השתיקה ורק משום שהוא מבקש שיביאו לו תחבושות ז'קט וחרף שהחוקר יצר קשר עם אביו שיעשה כן, סירב לשתף פעולה. מצופה ממי שמואשם בעבירה חמורה של פציעה בנסיבות מחמירות שיזעק חפותו כבר בפעם הראשונה ולא יתכסה מאחורי בקשה כי הוא דורש לקבל ז'קט וכי יחבשו את ידו.

אשר לאלילי הנטען, ברי כי זה לא באמת אליבי, מקום אין מי שיבוא ויעיד כי המשיב שהה בביתו בשעת קרות האירוע.

המדובר במתלון אשר מכיר את המשיב מילדות, מזהה אותו בוודאות כמי שדקר אותו ועדותו זו מהווה כשלעצמה ראיה משמעותית ישירה והיא כאמור מחוזקת בפציעתו של המתלון, ושתיקתו של המשיב, העדר אליבי שניתן לבדיקה ועדותו של דודו של המתלון אשר סיפר כי המתלון סיפר לו שהמשיב דקר אותו. לאמור יש להוסיף את המניע שיש למשיב לעשות את שעשה וביחס למניע לא יכול להיות חולק כי קיים סכסוך בין המשיב למתלון.

לגבי אותו עד שנטען כי לא זומן לחקירה, לטעמי בשלב הזה די באותו מזכר של השוטר מאיר צרפתי מיום 23.10.2016 אשר ניגש לביתו של אותו עד ולא הצליח להשיגו. בכל מקרה יש להביא בחשבון כי אותו עד לא היה עד ראיה למעשה עצמו. כך או אחרת, טענות למחדלי חקירה מקומן להתברר בתיק העיקרי ולא בהליך זה.

5. אשר לעילת המעצר, זו סטטוטורית והיא מועצמת על רקע סכסוך בין המשיב למתלון, ושעליו אין חולק.

לגבי עילת המעצר - אמנם למשיב אין עבר פלילי, אבל מדובר בעבירה חמורה שהמסוכנות ממנה ברורה. המשיב גם רדף אחרי המתלונן לאחר שדקר אותו ורק הנוכחות של עדים במקום גרמה למשיב לברוח. יחד עם האמור, איני סבור שכטענת המבקשת אין חלופת מעצר שתוכל לסכון בעניינו של המשיב, שהרי מדובר במי שהוא נעדר עבר פלילי, אם כי לטעמי בנסיבות המקרה ונוכח חומרת המעשים יש מקום להידרש לתסקיר מעצר.

קובעת דיון נוסף ליום 1.12.2016 בשעה 11:00.

המזכירות תעביר העתק החלטתי לשירות המבחן אשר יערוך תסקיר מעצר בעניינו של המשיב עד מועד הדיון הנדחה.

המשיב יישאר במעצר עד החלטה אחרת ויובא לדיון באמצעות שב"ס.

**ניתנה והודעה היום ח' חשוון תשע"ז,
09/11/2016 במעמד הנוכחים.
שוש שטרית, שופטת בכירה**